

2 Μαρτίου 2015

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΉ ΣΗΜΑΣΙΑ...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Αγαπημένε μου.

Σε παρακολούθησα χθες, στην κουραστική και ανιαρή σου καθημερινότητα, και, δεν στο κρύβω, χάρηκα ιδιαίτερα.

Πρώτα σε είδα να σηκώνεσαι το πρωί και να ξεκινάς τη μέρα σου χωρίς προσευχή, και αυτό, πίστεψέ με, με γέμισε χαρά. Αν θυμάμαι καλά, ούτε το προηγούμενο βράδυ σε είδα να γονατίζεις να κλείσεις τη μέρα σου με προσευχή, ούτε καν πριν από το φαγητό σου δεν προσεύχεσαι πια και μου αρέσει πολύ αυτό, με κάνει ιδιαίτερα ευτυχισμένο.

Δεν βρίσκω λόγια να σου εκφράσω πόση χαρά μου δίνει να βλέπω τη ζωή σου να

αλλάζει... Οι σκέψεις σου, οι προτιμήσεις σου, οι κινήσεις σου, οι επιλογές σου, το περιεχόμενο της κάθε σου μέρας. Ανόητε, δεν το καταλαβαίνεις ότι είσαι δικός μου;

Σε παρακολουθώ την ώρα της εκκλησίας, που υποτίθεται ότι πηγαίνεις να ακούσεις ένα κήρυγμα. Εσύ ταξιδεύεις κυριολεκτικά. Όλοι γύρω σου νομίζουν ότι προσέχεις το κήρυγμα, αλλά εσύ σκέφτεσαι τα δικά σου, τις δουλειές σου, τις επιθυμίες σου. Ακόμα και την ώρα της προσευχής μπορεί να σκύβεις το κεφάλι και να κλείνεις τα μάτια, αλλά κάθε άλλο παρά προσεύχεσαι. Συνεχίζεις να σκέφτεσαι τα δικά σου, να καταστρώνεις σχέδια, να επεξεργάζεσαι τις δουλειές σου. Και οι άλλοι γύρω σου σε βλέπουν σκυφτό και νομίζουν ότι προσεύχεσαι μαζί τους. Σε χαίρομαι που έχεις αρχίσει να ξαναγίνεσαι υποκριτής! Για κάποιο διάστημα το 'χα χάσει αυτό και με ανησυχούσε πολύ. Τότε που έλεγες όλες αυτές τις ανοησίες ότι αναγεννήθηκες, ότι πίστεψες και έδωσες την καρδιά σου στον Χριστό... Τι λες τώρα, σε ποιον τα λες αυτά; Ποια καρδιά έδωσες; Ρώτα εμένα να σου πω πού είναι καρδιά σου...Ακόμα και την ώρα της κοινωνίας του σώματος και του αίματος του Χριστού, όταν παίρνεις μέρος στο Δείπνο του Κυρίου, εσύ ταξιδεύεις. Είναι φανερό ότι το έχεις συνηθίσει πια και δεν σου λείπει τίποτα. Πάλι τις δουλειές σου σκέφτεσαι, πάλι κουβεντούλα έχεις με τον εαυτό σου, πάλι με τα δικά σου ασχολείσαι. Βλέπω ότι άρχισες να το βαριέσαι κιόλας, κι αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα. Μπράβο σου, έχεις κάνει μεγάλη πρόοδο από τότε που σε έχασα για λίγο, και αυτό με κάνει ιδιαίτερα περήφανο... Είσαι άξιος συγχαρητηρίων.

Δεν στο κρύβω, όταν σε πρωτοείδα να πηγαίνεις στην εκκλησία, να λες ότι μετανόησες για τις αμαρτίες σου, ότι πίστεψες, εγώ ταραχτήκα και ένιωσα ότι σε χάνω. Αλλά δεν σταμάτησα. Με ξέρεις εμένα πόσο υπομονετικός και μεθοδικός είμαι. Από αυτά που βλέπω στη ζωή σου κάθε σου μέρα, είμαι σίγουρος ότι είσαι δικός μας.

Δε θέλει δα και φοβερή εξυπνάδα για να καταλάβει κανείς πού βρίσκεσαι και ποιο είναι το πραγματικό αφεντικό σου. Είσαι υποκριτής, λες ψέματα, πολλά ψέματα, και μάλιστα με τον πιο φυσικό τρόπο. Λες ψέματα και στον ίδιο τον Θεό. Να σου φανερώσω κάτι, που μάλλον θα σε τρομάξει. Αυτό ούτε εγώ δεν τολμάω να το κάνω. Όταν στέκομαι μπροστά Του, Τού λέω αυτό που πιστεύω στην πονηρή μου καρδιά, που είναι γεμάτη κακία για όλους σας, και για Εκείνον. Αλλά ψέματα δεν τολμάω να Του πω, εσύ όμως Του λες.

Βλέπω ότι άρχισες να λερώνεις σιγά-σιγά την...«καθαρή και άγια» καρδιά σου, μπροστά στην τηλεόραση για παράδειγμα, με αυτά που διαλέγεις να παρακολουθείς, ιδιαίτερα τα βράδια, τα περιοδικά που ξεφυλλίζεις ή κρυφοκοιτάς, το περιεχόμενο που έχεις στη σκέψη σου και που ανεβαίνει στην καρδιά σου.

Έχεις στην καρδιά σου μίσος και ζήλια. Λες ότι σε καθάρισε ο Χριστός, από τι σε καθάρισε; Εγώ, από αυτά που βλέπω στη ζωή σου κάθε μέρα, δεν αντιλαμβάνομαι

να 'χει αλλάξει κάτι επάνω σου, και αυτό με ευχαριστεί ιδιαίτερα. Και κλέβεις όταν μπορείς, και μοιχεύεις, και πάθη έχεις, και αδυναμίες, και το κουτσομπολιό σου αρέσει, και κατηγορείς εύκολα και άδικα τον διπλανό σου, και ασέβεια έχεις, είσαι τεμπέλης, είσαι αδιάφορος, η ζωή σου είναι ένα ελεεινό παράδειγμα στα παιδιά σου. Το βέβαιο είναι ότι αν βγάλει κανείς έξω τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, την υπόλοιπη χρονιά δεν σου λείπει τίποτα ο Ιησούς, ούτε που Τον θυμάσαι, ούτε που Τον λογαριάζεις. Μόνη εξαίρεση, αν Τον χρειαστείς για καμιά δουλειά, καμιά εξυπηρέτηση, να βάλει ένα χεράκι... να συγχωρήσει καμιά αμαρτία...

Είχα δίκιο τελικά, όταν έλεγα σε όλους εδώ στην παρέα, ότι σε ξέρω καλά και ότι πολύ σύντομα θα είσαι πάλι μαζί μας, πάλι δικός μας.

Σε βλέπω τώρα πώς κοιτάζεις τον κόσμο μου, πώς σου αρέσουν οι βιτρίνες, τα ακριβά ψώνια, με τι λαχτάρα κοιτάζεις τα πολυτελή, αστραφτερά αυτοκίνητα. Να σου πω κάτι; Έτσι γίνομαι κι εγώ παιδί του Θεού... να Τον έχω δηλαδή να με συγχωρεί, να με βοηθάει, να με ευλογεί, κι εγώ να κρυφοκοιτάζω με αγάπη τον κόσμο. Τελικά δεν είσαι τόσο έξυπνος όσο νόμιζα, γιατί αν ήσουν θα καταλάβαινες ότι αυτά που σκέφτεσαι δεν γίνονται στην πράξη. Μοιρασμένο δεν σε θέλει κανένας μας. Ούτε Αυτός, ούτε εγώ. Σε θέλουμε ολόκληρο και ολόψυχα δικό μας. Εμένα με χαροποιεί ιδιαίτερα να σε βλέπω να παλεύεις να μείνεις ανάμεσα στα δύο, γιατί το ξέρω με σιγουριά ότι απ' αυτήν και μόνο την επιλογή της καρδιάς σου φαίνεται ότι είσαι σίγουρα δικός μου...

Πώς να μην πανηγυρίσω, μετά από τόσον καιρό που κινδύνευσα να σε χάσω, όταν σε βλέπω να γυρίζεις στα ίδια τα δικά μου, τα αγαπημένα έργα του σκοταδιού; Είσαι φίλαυτος, είσαι καμαρωτός εγωιστής, ζεις μόνο για τον εαυτό σου και τα είδωλά σου, μεταχειρίζεσαι πονηριές, αποσιωπάς ή νοθεύεις την αλήθεια από σκοπιμότητα, χρησιμοποιείς ίντριγκες, μεθοδεύσεις, πιστεύεις στον εαυτό σου, αγαπάς τα χρήματα, τα κυνηγάς, λατρεύεις το όμορφο, το ακριβό, το μοντέρνο, στηρίζεσαι σ' αυτά, τα επιθυμείς, και αδιαφορείς για τον πόνο, την ανάγκη, τα δάκρυα που υπάρχουν γύρω σου.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΣ πίσω, στο κόσμο μας, με τους φαρδείς και ευρύχωρους δρόμους, τις ομορφιές του, τις απολαύσεις του και την κατάληξή του, που είναι σίγουρα η αιώνια απώλεια. Θέλω να είμαι πέρα για πέρα ξεκάθαρος μαζί σου. Δεν ξεχνάω ότι πορευτήκαμε μαζί τόσα χρόνια και ότι παραλίγο να σε χάσω, πράγμα που θα μου κόστιζε πολύ. Ο Θεός σε αγαπά ανόητε, γνήσια και ειλικρινά, σε αγαπά με όλη Του την καρδιά και έχει μεγάλα και δοξασμένα σχέδια για εσένα και για αυτή τη ζωή, αλλά και αιώνια στη Βασιλεία Του. Αυτό είναι βέβαιο και το ξέρω καλά. Εγώ αντίθετα σε μισώ, σε μισώ αφάνταστα. Με πέταξε έξω από τον Ουρανό Του και χρησιμοποιώ εσένα και τους άλλους για Τον εκδικηθώ γι' αυτό που μου έκανε. Θα κάνω τη ζωή σου μίζερη και δυστυχισμένη. Θα ζήσεις από τώρα την κόλαση. Τώρα, που ξέρω ότι είσαι πραγματικά δικός μου, δεν θα σε αφήσω από τα μάτια

μου ούτε στιγμή, μέχρι να το εξασφαλίσω ότι θα καταλήξεις σίγουρα στην κόλαση. Αυτό, πίστεψέ με, πονάει πολύ τον Θεό, γιατί είσαι δημιούργημα δικό Του και σε αγαπάει αληθινά, αλλά εμένα, που σε μισώ και μισώ κι Εκείνον, με γεμίζει χαρά και ικανοποίηση αυτή η σκέψη και θα κάνω ό,τι μπορώ να σε πάρω μαζί μου στην αιώνια κόλαση.

Αυτό το γράμμα είναι ένα γράμμα ευγνωμοσύνης και χαράς για την επιστροφή σου σε μας. Και να ξέρεις ότι έχουμε έτοιμα σχέδια για να σε χρησιμοποιήσουμε να πλανήσεις κι άλλους, πολλούς, και να καταλήξουμε όλοι μαζί μια μέρα στη φωτιά της κόλασης, κάτι που θα κάνει τον Θεό να πονάει ακόμα περισσότερο. Θα σε κάνω εγώ αγνώριστο. Θα σε ρίξω ακόμα πιο βαθιά στο σκοτάδι και στην ντροπή. Θα σε εκδικηθώ, γιατί θέλησες, ανόητε, να φύγεις από τον κόσμο μου και να πας σ' Εκείνον, που Τον μισώ με όλη μου την ψυχή.

Τώρα θα πρέπει να φύγω, αλλά θα επιστρέψω σε λίγα λεπτά με άλλο πρόσωπο, για να σε σπρώξω πιο βαθιά στην αμαρτία, να κυλιστούμε και οι δυο μαζί πάλι στο βούρκο, που τόσο αγαπάμε και οι δυο από παλιά. Θα έχω τα μάτια μου δεκατέσσερα επάνω σου μήπως συνέλθεις και μετανοήσεις και επιστρέψεις σ' Εκείνον. Θα σε εμποδίσω με όλες μου τις δυνάμεις. Μη με υποτιμάς. Εγώ προσωπικά το προτιμώ, γιατί έτσι γίνομαι πιο αποτελεσματικός, αλλά σε πληροφορώ ότι όσοι με υποτίμησαν έχασαν...

Εάν πραγματικά με αγαπάς, μη μοιραστείς αυτό το γράμμα μου με άλλους! Σου γράφω με τη βεβαιότητα ότι δεν θα με απογοητεύσεις....

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ

Πηγή: xristianos.gr